

[Holstein.]

ved Lov. Der staar intet som helst i dette Grundlovsforslag om, hvordan det eneste nye i Forfatningsforslaget, nemlig Revisionsudvalget, skal fungere. Der staar bare, at det skal revidere Lovforslagene før Afgørelsen. Men hele det nærmere om Dets Oprettelse, dets Funktion, dets Virke-maade og Sammensætning overlades til Lov. Ligesom der i Grundloven f. Eks. staar — som den ærede konservative Ord-fører rigtigt fremhævede — „Folkekirkens Forfatning ordnes ved Lov“, saaledes skal det regulerende Udvalgs Forfatning og Virksomhed ordnes ved Lov. Det vil sige, at 51 pCt. Flertal i Etkammeret naar som helst kan ændre denne Lov eller helt op-hæve Loven, ganske som det passer det. Det er altsaa i Virkeligheden ikke alene blot en Løfteparagraf, men en Løftepara-graf uden nogen som helst forfatnings-mæssig Værdi, fordi dens Betydning og Rækkevidde er et rent partipolitisk Magt-spørgsmaal.

Men naar vi nu ser paa dels dette fa-møse Gældsfor-slag, hvis Behandling i Sommer den højtærede Statsminister er saa fortor-nert over, og dels paa, hvad den højtærede Re-gering baade før Valget 1932 og efter Valget 1932 i Virkeligheden har opnaaet af Lovgiv-ningen, saa vil jeg nok spørge, om det er be-rettiget af denne Regering paa det faktisk foreliggende lovgivningsmæssige Grundlag i den Tid, Socialdemokrater og Radikale har været ved Magten, at forlange Landstinget afskaffet. For Forholdet er jo i Virkelig-heden det, at alle Betingelser for det Krav, der er blevet rejst, og som jeg hørte den ærede foregaaende Taler ogsaa rejste, om en kraftig Regering i vanskelige Tider, er virke- lig til Stede.

Den højtærede Regering har i Kraft af gældende Love en vidtgaående Bemyndigelse til at administrere paa Omraader, som i og for sig er Lovgivningsanliggender. Den har paa Valutaomraadet, med Hensyn til Indu- strien, til Importhandel og Eksporthandel, med Hensyn til Landbrugets Forhold, med Hensyn til Realkreditten en vidtgaående administrativ Bemyndigelse; ja, der er snart sagt ikke det vitale Omraade i vort økono- miske Samfundsliv, hvor denne Regering ikke har faaet en vidtgaående administrativ Bemyndigelse, saa den i stort Omfang ad- ministrativt behersker og bestemmer de paa- gældende livsvigtige Forhold, som i og for sig er Lovgivningsanliggender. Dette har en fejlig, imødekommende Opposition givet Regeringen. Hvis Regeringen derfor ikke er stærk paa dette Grundlag, som den har

opnaaet lovgivningsmæssigt, og hvis den ikke kan regere paa dette Grundlag, saa er det ikke, fordi der ikke er Grundlag for en stærk Regering, men saa er det, fordi den højtærede Regering i sig selv er en svag Regering, som, naar det kommer til Stykket, hverken kan træffe en Beslutning i den ene eller den anden Retning.

Gældslovsforslaget i afvigte Sommer — hvorledes forholdt det sig med det? Ja, lad os lige have Lov til at mindes dette Lovforslags Genesis. Forholdet er det, at den højtærede Statsminister i Virkeligheden ønskede at tage Tillægsbevillingslovens tredie Behandling lige før Skærtorsdag og derpaa sende Rigsdagen hjem. Men saa kom han i Tanker om, at det for den parlamentariske Velanstændigheds Skyld og de vanskelige Tider, vi staar over for, maaske alligevel var heldigt at udskyde det storpolitiske Opgør til efter Paaske. Og saa blev Tillægs- bevillingslovens Behandling udsat til Ugen efter Paaske. Og imidlertid var den højt- ærede Regering kommet i Tanker om, at vi fremdeles havde Landbrugskrise her i Lan- det til Trods for Decemberforliget 1933, og saa syntes den højtærede Regering, at det kunde være partitaktisk hensigtsmæssigt, inden Rigsdagen blev sendt hjem paa Sommerferie, og inden Landborepræsentan- terne skulde ud og agitere ude i Landet, at Regeringen havde vist, at den fremdeles havde Interesse for Landbruget og Land- brugskrisen her i Landet.

Og saa fik den famøse Gældskommission, som havde slumret sin Tornerosesøvn i de forløbne Maaneder, Ordre til hurtigst muligt at fremsende et Forslag om Gældssaner- ingen — som det hed — i Landbruget. Nu havde man snart fumlet med Kriseforan- staltninger paa alle mulige Omraader til Fordel for Landbruget, men der er et Om- raade, som endnu var tilbage at fuske paa, og som i og for sig forekom den højtærede Regering tiltalende, fordi en Dokumenta- tion af, at Landbruget var forgældet, og som forgældet afhængigt og som forgældet burde under Statskontrol og under Rege- ringens administrative vilkaarlige Disposi- tion, var noget, der var værd at tage op. Og saa afgav denne Gældskommission, denne saakaldte sagkyndige Gældskommis- sion, sin Betænkning og sine Forslag om Landbrugets Gældsforhold.

Hvad var saa dette Forslag? Ja, det tør man vel nok sige uden at overdrive, at det var bestilt Arbejde, bestilt politisk Arbejde for den siddende socialdemokra- tiske Regering. I Stedet for en dybt- gaaende Undersøgelse af Landbrugets Gælds-